Súd:	Krajský súd Nitra
Spisová značka:	6Co/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4111236601
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI:	ECLI:SK:KSNR:2021:4111236601.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobkyne: R.. O. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., B. XX, proti žalovanej: J. nemocnica I., so sídlom I., O. 6, R.: XX XXX XXX, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11. 02. 2020, č. k. 19C/216/2011-536 v spojení s jeho dopĺňacím rozsudkom zo dňa 07. 04. 2020, č. k. 19C/216/2011-567, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, v spojení s jeho dopĺňacím rozsudkom, v napadnutej zamietajúcej časti m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 4 000 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s jeho dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 000 eur do troch dní od jeho právoplatnosti z titulu náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch a vo zvyšku žalobu žalobkyne zamietol. Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 5 000 eur z titulu neoprávneného zásahu žalovanej do osobnostnej sféry žalobkyne, spočívajúcom vo vykonaní operačných zákrokov hysterektómie a adnextómie dňa 16. 12. 2010 pri operačnom výkone sakropexii bez súhlasu žalobkyne, čím bolo v značnej miere dotknuté jej právo na telesnú integritu a znížená jej dôstojnosť. Konštatoval, že žalobkyňa sa nároku na ochranu osobnosti domáhala z titulu neoprávneného zásahu žalovanou, ktorý spočíval nie v poskytnutí nesprávnej zdravotnej starostlivosti, ale v tom, že lekársky zákrok - odstránenie maternice, vaječníkov a vajíčkovodov bol žalobkyni vykonaný bez jej súhlasu a zároveň nešlo o neodkladný úkon, ktorý by predstavoval akútne ohrozenie jej zdravia. Svoje rozhodnutie právne oprel o čl. 1, 5 Dohovoru o ľudských právach a biomedicíne, § 1, § 2 ods. 1 - 3, § 4 ods. 4, § 6 ods. 1, 2, 4, § 6 ods. 6, 9, 10 zák. č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti a službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoZS“) a § 11, § 13 ods. 1 - 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). S ohľadom na závery znaleckého posudku č. 144/2013 zo dňa 07. 08. 2013 vyhotovenom znaleckou organizáciou forensic.sk, Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o., so sídlom Bratislava mal za preukázané, že žalobkyni bola lekárska starostlivosť poskytnutá správne (lege artis), z ktorého dôvodu sa zameral na skúmanie, či lekársky zákrok bol vykonaný so súhlasom žalobkyne a v prípade, ak takýto súhlas nebol udelený, či ho žalovaná mohla bez tohto súhlasu vykonať. Poukazujúc na znenie informovaného súhlasu zo dňa 15. 12. 2010 a zo dňa 16.

12. 2010, týkajúcich sa žalobkyne, konštatoval, že žalobkyňa nedala súhlas na iný zdravotnícky výkon a to rez v podbrušku v celkovej anestéze, pripevnenie močového mechúra k okostici krížovej kosti a tým jeho vydvihnutie, sakropexiu descensu uteru v celkovej anestézii a cystoskopiu. Žalobkyňa teda nedala vopred súhlas na hysterektómiu (odstránenie maternice) a adnexektómiu (odstránenie vaječníkov a príveskov). Uviedol, že pokiaľ ide o podpis na druhej strane informovaného súhlasu zo dňa 16. 12. 2010, ktorý bol na základe znaleckého posudku č. 12/2019 zo dňa 02. 07. 2019 znalca JUDr. Jaroslava Kovalického z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo vyhodnotený, že nie je pravým podpisom žalobkyne, pre konanie nemá význam, či išlo alebo nešlo o podpis žalobkyne, pretože sa vzťahoval iba k vyhláseniu o odmietnutí poskytnutia zdravotnej starostlivosti, pričom nepochybne žalobkyňa mala v úmysle podrobiť sa lekárskemu zákroku sakropexie. Tento záver svedčí iba o tom, že u žalovanej došlo k neštandardnej praktike, ktorá je v rozpore s etickými princípmi poskytovateľa zdravotnej starostlivosti a samotná žalovaná priznala, že išlo o zlyhanie neznámeho konkrétneho jej zamestnanca, čo však nemalo vplyv na poskytnutie zdravotnej starostlivosti žalobkyni. Následne posudzoval, či zákrok hysterektómie a adnexektómie bol zákrokom, ktorý mohla žalovaná vykonať aj bez súhlasu žalobkyne. Vykonaným dokazovaním, najmä výpoveďou svedka B., ktorý zákrok vykonal, mal za preukázané, že v prípade odstránenia maternice, vaječníkov a príveskov, nešlo o neodkladný úkon, hoci bol vykonaný za účelom zlepšenia zdravotného stavu žalobkyne, keď samotný svedok sa dostatočne jasne vyjadril, že ak by mal vedomosť o tom, že žalobkyňa s takouto operáciou výslovne nesúhlasí, nebol by ju vykonal. Tiež konštatoval, že bez ohľadu na formuláciu textu informovaného súhlasu pre lekársky zákrok musia byť vždy splnené podmienky stanovené zákonom, ktoré v danom prípade splnené neboli. V súvislosti s argumentáciou žalovaného akcentoval, že žalobkyňa ako osoba bez lekárskeho vzdelania nebola povinná uvádzať všetky podrobnosti lekárskych vyšetrení, ktoré absolvovala v minulosti, ale bolo skôr povinnosťou žalovanej informovať žalobkyňu o možnom odstránení orgánov vzhľadom na skutočnosť, že takéto zákroky u žien v jej veku sú pomerne časté. Považoval tak za preukázané, že žalobkyni zo strany žalovanej bol uskutočnený lekársky zákrok bez jej súhlasu a zároveň nešlo o neodkladnú lekársku starostlivosť, preto posudzoval, či na strane žalobkyne vznikla nemajetková ujma odôvodňujúca priznanie jej sumy vo výške 5 000 eur. Dospel k záveru, že do práva na ochranu osobnosti žalobkyne zasiahnuté bolo a že jej bola spôsobená nemajetková ujma odôvodňujúca priznanie zadosťučinenia v peniazoch vo výške 1 000 eur, ktorá sa mu javila ako primeraná a spravodlivá. V tomto smere argumentoval, že nečakaným lekárskym zákrokom, ktorý si žalobkyňa neželala a na ktorý nedala súhlas, bola emocionálne zasiahnutá, čo jej spôsobilo psychickú ujmu. Zároveň prihliadol na to, že žalobkyňa odmietala podporiť svoje tvrdenia znaleckým skúmaním jej psychického stavu, z ktorého dôvodu jej nepriznal žalovanú sumu v celej výške. Zároveň zohľadnil aj skutočnosť, že napriek tomu, že výpoveďami operatérov bolo preukázané, že mali vedomosť o tom, že nemajú informovaný súhlas žalobkyne k odstráneniu maternice a vaječníkov, a že zo strany zamestnanca žalovanej došlo k sfalšovaniu podpisu žalobkyne, žalovaná neposkytla žalobkyni žiadnu formu zadosťučinenia, napr. ospravedlnenie, ako i na skutočnosť, že úmyslom žalovaného nebolo spôsobiť ujmu žalobkyni, ale jeho snahou bolo riešiť jej zdravotné problémy. Na podporu svojich záverov odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 13. 12. 2000, sp. zn. 30Cdo/2870/2000, ako i citované rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva. Príčinnú súvislosť medzi vykonanými lekárskymi zákrokmi a zdravotnými problémami žalobkyne, na ktoré sa odvolávala nemal preukázanú, keď zo znaleckého posudku vyplynulo, že ženám, ktoré majú vaječníky odstránené náhle, prípadne ženám, ktoré tento prirodzený stav prežívajú s ťažkosťami, sa podáva hormonálna substitúcia, ktorá plne nahrádza funkciu vaječníkov a bráni rozvoju nežiaducich účinkov, psychickým zmenám a telesným problémom a že neexistuje súvis medzi operačným odstránením maternice a vaječníkov a vznikom autoimunitného zápalu štítnej žľazy s hypozyreózou. Vo zvyšku preto žalobu žalobkyne zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže výška náhrady nemajetkovej ujmy závisela od úvahy súdu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v jeho zamietajúcej časti odvolanie. Žiadala ho zmeniť a priznať jej náhradu nemajetkovej ujmy v uplatnenej výške 5 000 eur. Za podstatné označila, že bez dania jej súhlasu bola vykastrovaná, čím boli porušené jej základné ľudské práva a telesná integrita, čo ju hlboko ľudsky a psychicky zasiahlo, závažným spôsobom poznačilo zbytok jej života a skrátilo dobu dožitia bez možnosti rozhodnúť sama o sebe. Priznané odškodnenie vo výške 1 000 eur považovala za neadekvátne spôsobenej ujme, keď iným osobám aj v menej závažných prípadoch boli priznané vysoké sumy, pričom ňou požadovaná náhrada by mala aj vyšší represívno-výchovný účinok na žalovanú.

V súvislosti s tvrdením žalovanej poukázala na to, že bežne predpisované hormóny majú množstvo škodlivých vedľajších účinkov, zvyšujú riziko rakoviny a srdcovo-cievnych chorôb a plne nenahradia odstránené vaječníky. Argumentovala tiež, že podľa dostupnej literatúry bolo zistené, že ženy po odstránení vaječníkov majú o 23% vyššiu úmrtnosť na srdcovocievne ochorenia, 29% na rakovinu pľúc a o 49% na rakovinu hrubého čreva, pričom celková úmrtnosť u žien bez vaječníkov bola vyššia o 13% a tým riziko vzniku iných ochorení prevýšilo benefit možnej prevencie rakoviny vaječníkov. Zdôraznila, že nikto v jej rodine nemal rakovinu vaječníkov a hystologický nález ukázal iba mikrocysty, ktoré môžu aj spontánne zmiznúť a že nepozná nikoho, kto by sa bez vaječníkov dožil sedemdesiatky. Psychologický posudok nepredložila a taktiež nedoložila zmeny zdravotného stavu z dôvodu obavy zo zneužitia týchto informácií zo strany žalovaného. Dodala, že priznaná suma 1 000 eur zohľadňuje iba jej náklady na súdny spor, infláciu a devalváciu meny a nie je satisfakciou za tak hrubý zásah do integrity osobnosti, do práv garantovaných ústavou a medzinárodnými dohodami o ľudských právach a nezodpovedá ani adekvátnej spravodlivosti.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhla rozsudok súdu prvej inštancie, v spojení s jeho dopĺňacím rozsudkom ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že žalobkyňa v odvolaní opätovne použila dôvody a argumentáciu, ktorú uplatnila už v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom dôkazy, ktoré predložila v odvolaní boli známe už v čase prvoinštančného konania.

5. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

6. V tomto konaní sa žalobkyňa voči žalovanej domáha zaplatenia sumy 5 000 eur ako náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu, že žalovanou vykonanými operačnými zákrokmi hysterektómie a adnexektómie dňa 16. 12. 2010 bez súhlasu žalobkyne došlo k zásahu do práva na ochranu jej osobnosti a to zdravia, telesnej integrity, dôstojnosti a súkromného života. Napadnutým rozsudkom, v spojení s jeho dopĺňacím rozsudkom, bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 000 eur, do troch dní od jeho právoplatnosti a vo zvyšku bola žaloba žalobkyne zamietnutá. Pre absenciu odvolania strán sporu voči vyhovujúcemu výroku, rozsudok súdu prvej inštancie, v spojení s jeho dopĺňacím rozsudkom nadobudol právoplatnosť a predmetom odvolacieho konania je tak len jeho zamietajúca časť, týkajúca sa sumy 4 000 eur a nadväzujúci výrok o nároku na náhradu trov konania.

7. V súdenej veci ide v poradí už o druhý rozsudok súdu prvej inštancie po tom, čo jeho skorší rozsudok zo dňa 26. 11. 2013, č. k. 19C/216/2011-221, ktorým bola žaloba žalobkyne zamietnutá, bol uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 12. 2015, č. k. 25Co/706/2014-249 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd už vo svojom zrušujúcom uznesením poskytol rozsiahly teoreticko právny výklad inštitútu ochrany osobnosti obsiahnutej v § 11 OZ, právnych prostriedkov ochrany osobnosti uvedených v § 13 OZ, ako i pravidiel pre vykonanie lekárskeho zákroku pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientovi zakotvených v Dohovore o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka v súvislosti s aplikáciou biológie a medicíny (ďalej len „Dohovor“) a zák. č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 03. 2011 (ďalej len „zák. č. 576/2004 Z. z.“). Keďže na tomto naďalej zotrváva, keď nenachádza dôvod na odklon od neho, duplicitne ho opakovať nebude a v ďalšom naň len ako na stále platný poukazuje.

8. V prejednávanej veci niet sporu o tom, že žalobkyňa dňa 15. 12. 2010 bola hospitalizovaná na urologickom oddelení žalovanej v súvislosti s jej zdravotnými ťažkosťami a to močovej inkontinencie a chronických bolestí v podbrušku, k odstráneniu ktorých žalobkyňa dala súhlas na vykonanie operačného výkonu sakropexie descensu uteru v celkovej anestézii. Dňa 16. 12. 2010 počas tohto operačného výkonu bola žalobkyni bez jej súhlasu vykonaná i supravaginálna hysterektómia (amputácia tela maternice s ponechaním krčku) s obojstrannou adnexektómiou (odstránenie vaječníkov a vajíčkovodov), pričom nešlo o lekársky zákrok nevyhnutný, ktorý by žalovaný mohol vykonať bez súhlasu žalobkyne. Vychádzajúc z týchto zistení odvolací súd si osvojil ako správny záver prvoinštančného súdu, že týmto lekárskym zákrokom zo strany žalovanej došlo k neoprávnenému zásahu do chránených osobnostných práv žalobkyne, ktorá skutočnosť zakladá právo žalobkyne domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti.

9. V tomto smere odvolací súd akcentuje, že ust. § 11 OZ obsahuje generálnu klauzulu ochrany osobnosti a podáva príkladmo výpočet jej jednotlivých stránok. Právo na ochranu osobnosti je absolútnym právom fyzickej osoby, ktoré pôsobí proti všetkým (erga omnes). Jeho obsahom je zákaz akéhokoľvek zásahu, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie práv uvedených v § 11 OZ. Nároky, ktoré môže fyzická osoba uplatňovať z tohto titulu sú uvedené v § 13 OZ, tieto sú relatívne samostatné a možno ich použiť jednotlivo alebo kumulovane. Zákon tak umožňuje domáhať sa upustenia od neoprávnených zásahov, odstránenia ich následkov, ako i primeraného zadosťučinenia, ktoré nemá charakter peňažnej náhrady, ale je prostriedkom morálneho pôsobenia. V prípade, ak by sa nezdalo morálne zadosťučinenie postačujúce, ust. § 13 ods. 2 OZ umožňuje priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej účelom je zmierniť nemajetkovú ujmu peňažnou formou a plní tiež funkciu satisfakčnú. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch tak vzniká vtedy, ak morálna satisfakcia na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nepostačuje.

10. I keď jednotlivé súčasti osobnosti fyzickej osoby a osobnostných práv, ktorým zákon poskytuje ochranu sú hodnoty, ktoré v podstate nemožno vyjadriť v peniazoch, neoceniteľnosť jednotlivých stránok ľudskej osobnosti ešte neznamená, že by peniazmi nebolo možné vyjadriť adekvátnu výšku náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej protiprávnym zásahom do týchto práv. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy možno určiť, a to spôsobom, ktorý zákon uvádza - vždy s prihliadnutím na individuálne okolnosti charakterizujúce závažnosť vzniknutej ujmy a na jedinečnú povahu okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo. Stanovenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je síce vecou voľnej úvahy súdu, jeho úvaha musí mať ale základ v zisteniach, ktoré zohľadňujú individuálne okolnosti prípadu a so zreteľom na ne sú relevantné pre posúdenie primeranosti náhrady. Dôležitým aspektom je aj to, aby výška náhrady zodpovedala primeranosti a aby odrážala všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti, z ktorého dôvodu je nutné použiť princíp proporcionality, kedy súd vychádza i z porovnania čiastok tejto náhrady prisúdených v iných prípadoch, a to nielen v obdobných, ale i v ďalších, kde išlo o zásah do iných osobnostných práv.

11. V danom prípade i podľa názoru odvolacieho súdu, základ nároku uplatnený žalobkyňou je nepochybne daný, keď samotná žalovaná ani odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti, ktorou žalobkyni bola už právoplatne priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 eur nepodala. Operačným zákrokom hysterektómie a adnexektómie bez splnenia podmienok na tento zákrok bez súhlasu žalobkyne došlo k závažnému zásahu do jej práva na telesnú integritu, na súkromie a ľudskú dôstojnosť, pričom následok tohto zásahu je nenapraviteľný, keďže navrátenie do pôvodného stavu je vylúčené. S ohľadom na to, je opodstatnené konštatovanie, že na odstránenie následkov zásahu žalovanej morálna satisfakcia nepostačuje a žalobkyni je nutné poskytnúť aj nemajetkovú ujmu v peniazoch. Otázna tak zostala len výška primeranej nemajetkovej ujmy v peniazoch.

12. Na rozdiel od súdu prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňou požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v celkovej výške 5 000 eur je primeraná okolnostiam prípadu a zodpovedá zhora uvedeným zásadám pre jej priznávanie. Vzal na zreteľ, že operačné zákroky hysterektómie a adnexektómie boli u žalobkyne síce vykonané vo veku 47 rokov, kedy je prirodzený útlm činnosti vaječníkov a ženám sa dostavuje menopauza, avšak významným je, že k odstráneniu vaječníkov u žalobkyne došlo náhle, bez jej súhlasu a nešlo o nevyhnutný lekársky zákrok. Podľa znaleckého posudku ženám, ktoré majú vaječníky odstránené náhle podáva sa hormonálna substitúcia, ktorá plne nahrádza funkciu vaječníkov a bráni rozvoju nežiadúcich účinkov, a to psychickým zmenám a niektorým telesným problémom, čím sa predchádza účinkom predčasnej menopauzy. Nepochybne tak náhlym odstránením vaječníkov u žien dochádza k nežiadúcim zmenám psychickým ako i fyzickým, obdobne ako v menopauze, ktorá skutočnosť je notorietou. Odvolací súd tak nenachádza dôvod pre pochybnosť o pravdivosti tvrdení žalobkyne, že uvedené lekárske zákroky, najmä odstránenie vaječníkov, mali u nej za následok psychickú traumu, depresie a dopad na jej súkromie, sexuálny život a zánik partnerského vzťahu. Pokiaľ je všeobecne známe, že takéto následky spôsobuje u žien prirodzenú menopauza, o to pravdepodobnejšie k nim dochádza v prípade náhleho odstránenia vaječníkov u žien v dobe, keď ich funkcia bola zachovaná, čo je i prípad žalobkyne. Ani samotná okolnosť, že žalobkyňa nepredložila psychologický posudok, požadovaný súdom prvej inštancie až po uplynutí 9 rokov od vykonania operácie nie je spôsobilá spochybniť tvrdenia žalobkyne o vzniknutých následkoch, zvlášť, pokiaľ v spise na č.l. 75 je založená mailová správa žalobkyne zo dňa 6. 2. 2011 adresovaná operatérovi W.. V. Z., v ktorej uviedla, že má traumu po adnexektómii, hormonálna liečba jej nezabrala, strašne

sa potí a nespí celé noci. Je tiež potrebné mať na pamäti, že osobnosť každej fyzickej osoby je široko a mnohovrstevne štruktúrovaná, preto negatívny zásah do osobnostnej sféry pôsobí zraňujúco individuálne a rozmanito u každej fyzickej osoby inak, lebo každý človek, sama jeho podstata, jeho emócie, vzťahy k iným sú veľmi individuálne. Vzhľadom na to aj dôsledky zásahov do osobnostných sfér života každého človeka sú výsostne individuálne. Náhrada nemajetkovej ujmy pre žalobkyňu vo výške 5.000,- eur podľa názoru odvolacieho súdu je tak primeraná všetkým okolnostiam daného prípadu, zohľadňuje životnú úroveň v krajine a v zmysle zásad slušnosti a naplnenia požiadavky morálnej správnosti, ktorá je predovšetkým požiadavkou spravodlivosti, je spôsobilá naplniť i reštitučnú podstatu kompenzácie. Rovnako tak zachováva i princíp proporcionality s ohľadom na sumy náhrad nemajetkovej ujmy prisúdenévšeobecnými súdmi z dôvodu zásahu do osobnostných práv v iných konaniach.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s jeho dopĺňacím rozsudkom v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným v enunciáte tohto rozhodnutia, keď neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).